

[Ømann.]

noget underligt i. Når man lægger en progressiv statsskatteskala sammen med en proportional kommunalskatteskala, ja, så bliver resultatet en eller anden form for progression. Jeg regner ikke med, at de, der har udtalt sig imod progression, f. eks. den socialdemokratiske ordfører, vil sige, at der ikke mere skal være progression i beskatningen.

Men hovedgrunden til, at vi har fremsat forslaget, er den, at på trods af alle bestræbelser for udligning kommunerne imellem har vi alligevel en skæv fordeling af skatterne på landsbasis og en skæv trækning af udviklingen, som er helt utilladelig i et administrativt lille område som Danmark. Det er jo sådan, at de rige kommuner har basis for stadig at blive rigere, og de fattige har kun basis for stadig at blive fattigere, lige meget hvor mange lapperier man lægger på.

Det er i og for sig det retfærdighedshensyn, der er, skal vi sige hovedbærekraften i forslaget. Men det har også en vigtig økonomisk side. Alle er jo enige om, at de 3 store administrative og økonomiske kasser, vi har her i landet, stat, amter og kommuner, må samordnes. Det har man jo gjort mange krumspring og ført mange forhandlinger for at få gjort, således som indenrigsministeren forklarede os det her. Det må gøres, hvis de offentlige budgetter som helhed skal styres og styres inden for de økonomiske rammer, som vi har her i Danmark. Til den ende vil jeg mene, at dette er det eneste konsekvente forslag, man kan komme til.

Det er da også et udslag af sådanne synspunkter om samordning, at man er kommet ind på bloktilskudstanken til kommunerne i forskellige sektorer. Jeg ved, at det drøftes på livet løs i socialudvalget, hvorledes man nu skal udforme disse bloktilskud inden for den sociale sektor. Det vil altså sige, at de tanker, der er fundamentale vedrørende bloktilskud i dette forslag, de dukker op alle steder, alle steder, hvor der er et forhold mellem staten og kommunen. Og enhedsskat er faktisk den logiske videreførelse af bloktilskudstanken.

Og så skulle man jo være godt på vej med hensyn til dette forslag, når der er så stor enighed om så grundlæggende principper i enhedsskatten. Men jeg ved da godt, at

dette at tage indtægtssiden væk fra de kommunale dispositioner og alene lade folkestyret i kommunerne og nærdemokratiet angå den mest hensigtsmæssige administration af de objektivt fastsatte udgifter, ja, det er et spørgsmål, der møder stor følelsesladet modstand først og fremmest i kommunale kredse. Og jeg vil tro, at vi også kan vente en velorganiseret modstand fra Kommunernes Landsforening over for tanker i denne retning.

Nu er det jo ikke så helt radikalt, dette forslag, som det kunne se ud til, for det er imødeset og det forudses, at en vis indtægtssventil for kommunerne må der være, og det kunne jo være ejendomsskatterne, man brugte som en sådan indtægtssventil. Ja, hvis man i en kommune ønsker marmorfliser på fortovene, så kan de jo opkræve nogle ejendomsskatter til at bestride disse udgifter med.

Det er klart, at en så stor reform som denne kun kan skitseres meget nødtørftigt i et beslutningsforslag. Men jeg synes alligevel, vi er så langt fremme i bloktilskudsdiskussionen, at det kunne være et nyttigt instrument for vor totale tænkning, om vi fik udarbejdet en konkret model, et konkret forslag. Det er jo et almindeligt og fundamentalt problem for tiden i alle lande, om de er kapitalistiske eller socialistiske: hvordan skaber man den rette balance mellem en nødvendig central grovstyring — ingen vil vel benægte, at en sådan grovstyring er nødvendig — af hele landet og det demokrati ved græsrodderne, som vi vel alle ønsker at skabe med større eller mindre id og konsekvens. Det er formålet med forslaget at fremme diskussionen af, hvor dette skæringspunkt skal ligge i forskellige relationer.

Jeg håber, at vi kan få dette forslag udvalgsbehandlet, få lejlighed til at stille nogle spørgsmål, og også at det kan blive vedtaget her i tinget, således at vi får denne model frem og har et bedre udgangspunkt for videre drøftelser.

Egon Jensen (S):

Jeg skal ikke gøre bemærkningerne lange, men jeg vil sige til hr. Ømann, at fordi man skal forsvare en dårlig sag, behøver man ikke at bruge argumenter, som intet har med sagen at gøre. Bemærkningen om de kom-